

Saarna Rauman Pyhän Ristin kirkossa 9.8.2014

Saarnateksti: Matteus 7: 13-14

13 Menkää sisään ahtaasta portista. Monet menevät avarasta portista ja laveaa tietä, mutta se vie kadotukseen. [14](#) Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja vain harvat löytävät sen!

Kristinusko ja totuus kuuluvat yhteen.

Halu tuntea Jumalaa, kaipaus hänen lähelleen; ne ohjaavat ja kuljettavat meitä kohti totuutta. Jumalan tahdon alituinen kyseleminen korjaa askeleitamme, jos ja kun olemme kulkemassa elämässämme harhaan.

Kristitty rakastaa Jumalaa ja siksi hän rakastaa totuutta. Valheet, itsepetokset, epärehellisiin tai puolinaisiin vastauksiin tyytyminen eivät sovi kristitylle. Sen sijaan avoin mieli, uteliaisuus ja kysely, omien ajatusten ja uskomusten terve tarkkailu ja terve kritiikki sopivat. Kristinusko ja totuus kuuluvat yhteen.

Jeesus sanoo: hedelmistään puu tunnetaan. Siksi tarkkaamme omia ajatuksiamme, maailmankatsomustamme, Raamatun tulkintojamme. Millaisia hedelmiä ne synnyttävät? Parantavatko ja helpottavatko ne lähimmäisemme elämää? Tuotammeko sellaista hedelmää, että pystymme lähimmäisen vaellusta jotenkin helpottamaan tai ohjaamaan häntä parempaan suuntaan, kohti Jumalaa? Tätä me tarkkaamme, ja tämän tarkkaamisen perusteella mietimme sitä, pysymmekö totuudessa vai kuljemmeko harhaan. Hedelmistään puu tunnetaan, ja lähimmäiseen suhtautumisessa uskomme punnitaan. Nimenomaan uskomme hedelmät paljastavat rakastammeko totuutta, ja luemmeko Raamattua oikein.

Tänään täällä kirkossa Jumala ohjaa ja puhuttelee meitä Raamatun sanalla. Hän rohkaisee meitä. Rohkaisee uskomaan ja rohkaisee kulkemaan oikeaa tietä, Jumalan tietä. Tällaista rohkaisua tarvitsemme, sillä elämme kovia aikoja. Astumme helposti harhaan, meitä houkutellaan kulkemaan väärään suuntaan. Kohti itsekkyyttä, pois Jumalan ja lähimmäisen luota.

Nyky-Suomessa, jossa kristinuskon vaikutus käy vuosi vuodelta ohuemmaksi ja heikommaksi, tarvitsemme tämän päivän psalmitekstin sanoja, jotka painottavat, että valhe ja epärehellisyys tulevat kärsimään tappion – ja totuus, Jumalan tahdon seuraaminen ja epätsekkyys, ne tulevat perimään voiton.

”Vaikka väärintekijät nyt kukoistavat, he tuhoutuvat ja katoavat ikiajoiksi.” Näihin sanoihin meidän on uskomisen. Niiden avulla jaksamme raskaita aikoja.

”Hurskaat kukoistavat, vielä vanhanakin he versovat ja vihannoivat, kertovat Herran oikeamielisyydestä”. Näihin sanoihin meidän on uskominen. Niiden avulla uskomme ja toivomme säilyvät ja vahvistuvat.

Avarasta itsekkyyden portista on niin helppo kulkea. Tie sinne on myötäinen, se kulkee ikään kuin helppoa alamäkeä. Se tie on suora ja leveä, sillä tiellä pysyy kovin helposti, vaikkei ihan kieli keskellä suuta ajaisikaan. Sen sijaan epäitsekkyyden portti on ahdas ja epäitsekkyyden tie kapea. On ajettava tarkkaan ja keskittyen, ettei aja portin pieleen tai tieltä ulos. On myös tarkattava itseä ja maastoa. Oltava rehellinen itselle ja katsottava omia tekemisiä kriittisesti, totuudellisesti. Se on vaikeaa, totuus itsestä ei ole helppo juttu. Mutta kristitylle kuitenkin tärkeä, sillä kristinusko ja totuus kuuluvat yhteen.

Hyvät ystävät, koska tämän päivän tekstit laittavat meidän sanaparin totuus-ja-harha eteen, niin sanottakoon tänään täällä kirkossa sekin, että usko ja tieto eivät ole toistensa vastakohtia. Samoin Usko ja tiede eivät ole vastakkaisia. Uskon vastakohta on epäusko. Tiedon vastakohta on tietämättömyys. Tiede kuuluu osaltaan myös uskon maailmaan mutta hyvin selvin ja merkittävin rajoituksin. Tiede selittää ja avaa uskon maailmaa, mutta toisaalta uskon maailmassa pätevät paradoksit, aavistukset, symbolit, vertauskuvat, sanoin tavoittamaton, heittäytyminen, luottamus, toivo. Se mitä yritän tässä sanoa uskosta, kiteytyy ehkä parhaiten siinä, miten Jeesus nosti lapsen meille kristityille uskon esikuvaksi. Uskon maailmaan kuuluu tiede, mutta siihen kuuluu myös lapsen usko.

Kristinusko ja totuus kuuluvat yhteen. Siksi me kiitämme Jumalaa siitä viisaudesta, jota hän on ihmiselle antanut maailman salaisuuksien tutkimiseksi ja elämän mahdollisuuksien parantamiseksi. Kiitämme taivaallista Isäämme ihmiskunnan kehittyneestä osaamisesta, kiitämme tieteestä ja tekniikasta, joiden antamat tulokset keventävät työtä, auttavat lievittämään sairauksia ja kärsimystä sekä antavat toivoa vaikeiden tulevaisuuden haasteiden edessä. Näiden kiitossanojen ääressä pidämme kuitenkin myös mielessä, että ihmiskunnan tulevaisuuden ongelmat eivät ratkea yksinomaan tekniikan avulla. Ratkaisevaa on myös, kuinka paljon meillä on lapsen uskoa, korkeaa moraalialia, kuinka paljon Jumalan ja hänen totuutensa etsimisen halua sekä valmiutta kysellä Jumalan tahtoa ja lähimmäisen parasta.

Hyvät ystävät, Jeesus sanoi itsestään: minä olen tie, totuus ja elämä. Häntä me seuraamme, hän vie kohti totuutta. Jeesus on meidän kalliomme, turvakalliomme. Hän kehottaa meitä rakentamaan elämämme hänen varaansa. Hänen armonsa varaan, hänen anteeksiantamuksensa varaan. Hän antaa anteeksi meille, hän ottaa silmästäämme sekä roskan että hirren. Ja Hän vapauttaa meidät katkeruudesta silloin kun olemme epäoikeudenmukaisuutta ja vääryyttä joutuneet toisen ihmisen taholta kokemaan. Hän voimaannuttaa, hän aktivoi, hän saa mielemme valoisaksi. Kristinusko ja totuus kuuluvat yhteen. Miten muuten voisikaan olla, kun Jeesus sanoo itsestään: minä olen tie, totuus ja elämä.